

ΚΑΪΤΣΑ

Έκδοση των Απανταχού Καϊτσιωτών

ΕΔΡΑ: Πατησίων 4, Αθήνα 106 77 ● Περίοδος Γ' - Χρόνος 13ος ● Αριθμός Φύλλου 57 ● Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2005

Χωριανοί και συμπατριώτες, φίλες και φίλοι αναγνώστες

...«Διοίκηση και συνεργασία είναι σ' όλα τα πράγματα οι κανόνες της ζωής. Αναρχία και ανταγωνισμός είναι οι κανόνες του θανάτου» έλεγε κάποιος φιλόσοφος. Επιλέγουμε τους κανόνες της ζωής.

Υιοθετούμε αυτές τις σκέψεις, γι' αυτό επιμένουμε. Συνεχίζουμε τον αγώνα απ' το βήμα που μας εμπιστευθήκατε, παρά τις δυσκολίες που περνάει ο Σύλλογος.

Δύναμη μας δίνει η παρακάτω άποψη.

...Το να βρίσκεις δυσκολίες σημαίνει ότι έβαλες στόχους. Γιατί αγαπητοί μας χωρίς στόχους δεν ζει κανείς. Σέρνεται. Σ' όποια θέση κι αν βρίσκεται...

Υπάρχουμε μερικοί που παρακαλάμε να παραμεριστούν τα βουνά απ' τις δυσκολίες, όταν αυτό που πραγματικά χρειαζόμαστε είναι το κουράγιο και το φιλότιμο να πάρουμε τον ανήφορο.

Αγαπητοί συγχωριανοί, φίλες και φίλοι αναγνώστες όλα τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, επιτρέψτε μας να σας πούμε, πως βρισκόμαστε ήδη στην ανηφοριά. Ελπίζουμε να φτάσουμε στην κορυφή, όχι για να νικήσουμε αλλά γιατί πιστεύουμε πως αυτή θα είναι η προσφορά μας στο Σύλλογο και σ' αυτούς, που τον πονούν, τον αγαπούν, τον θέλουν ζωντανό.

Όμως αυτό δεν εξαρτάται μονάχα από μας. Άλλη μια φορά ζητάμε τη συνεργασία σας.

Τα οικονομικά του Συλλόγου αγαπητοί μας δεν πάνε καλά. Κι αυτό γιατί πολλοί από τα μέλη δεν καταθέτουν τις συνδρομές τους. Ευτυχώς αρκετοί από σας βρίσκεστε στο πλευρό του Συλλόγου. Στους υπόλοιπους πως πρέπει να μιλήσουμε;

Το Δ.Σ. του Συλλόγου όμως πάντα θα ελπίζει, πάντα θα πιστεύει, πάντα θα προσμένει την όποια προσέλευσή σας.

Έτσι, διοργανώσαμε μια χειμωνιάτικη αντάμωση στη χειμερινή ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ» όπως απ' το προηγούμενο φύλλο σας αναγγείλαμε. Σας καρτερούμε. Στις 11 Φλεβάρη. Και ως ενθυμούμεθα. Ο Σύλλογος και τα μέλη του κερδίζουν απ' τη συμμετοχή μας.

Να είστε πάντα καλά και να ξεπερνάτε τις δυσκολίες που σας βρίσκουν.

Το Δ.Σ.

Άρθρο της Προέδρου

«Και στις ζωής, τους πιο βαριούς χειμώνες
Αλκυονίδες μέρες καρτερώ»

Γ. Δροσίνης

Δεν ξέρουμε τι γίνηκε φέτος σ' άλλους τόπους μα στο Σύλλογο και στο χωριό μας άργησαν να φανούν οι Αλκυονίδες μέρες.

Σύμφωνα με το μύθο ο **Κηυξ** και η **Αλκυών** ήταν ανδρόγυνο, που είχαν μεταξύ τους τέτοια αμοιβαία αγάπη ώστε έφτασαν στην υπερβολή να αποκαλούν ο μien Κηυξ την Αλκυονή **Ήρα**, η δε Αλκυών τον Κήυκα **Δία**. Γι' αυτή τους την αυθάδεια ο Δίας τους τιμώρησε. Έτσι μεταμόρφωσε τον Κήυκα σε γλάρο και την Αλκυονή σε ψαροπούλι. Καταδικάστηκαν επίσης να επωάζουν τ' αυγά τους μέσα στο καταχείμωνο κι όχι την Άνοιξη σαν όλα τα πτηνά.

Όμως τ' αγριεμένα κύματα της εποχής άρπαζαν τους νεοσσούς από τα βράχια των ακτών όπου η Αλκυών άφηγε τ' αυγά της.

Έκλεγε λοιπόν νυχθημερόν το ψαροπούλι (Αλκυών) για τη συμφορά που τη βρήκε και ζητούσε συγχώρεση και προστασία απ' το Δία. Εκείνος τη συμπόνεσε και της χάρισε εκεί στο μεσοχείμωνο κάποιες απάνεμες και ηλιόλουστες ημέρες για την επώαση των αυγών της και τη δημιουργία των νεοσσών της.

Αυτός ο ειδυλλιακός μύθος φέρνει απ' τα βάθη των αιώνων το όνομα αυτών των καλοκαιριών μέσα στο καταχείμωνο. «**Ημέρες Αλκυονίδες**» ή «**ήμερες των πουλιών**» όπως αλλιώς τις συναντάμε. Κι επιβιώνουν, όπως λέει κι ο ποιητής, ως παράδοση συνεχής και αδιάκοπη μέχρι σήμερα. Καμιά φορά όπως φέτος αργούν. Μα έρχονται ανελλιπώς. Κι όλοι τις καρτερούμε...

Άργησε φέτος κι η «**ΚΑΪΤΣΑ**», σαν τις **Αλκυονίδες**. Και όμως την καρτεράμε. Αυτό μας καταδεικνύουν τόσα τηλεφωνήματα φίλων και συγχωριανών που επικοινωνούν μαζί μας. Άμεσα ή έμμεσα.

Και με τιμή σας λέμε.

*«Και πάλι κίνησε να 'ρθει, καλοί μας στην αυλή σας,
να σκύψει στο κατώφλι σας, να βρει τη θύμησή σας.
Να η «ΚΑΪΤΣΑ» νάηνε, χρυσή φτερούγα απλώνει
κι αυτούς που την αποζητούν έρχεται κι ανταμώνει.
Φτάνει και πάλι η σκέψη της μακροταξιδεμένη
και στάλα - στάλα ας του πει, αυτού που την προσμένει.»*

Ευχές για πνευματική και σωματική υγεία

Στα μονοπάτια της Αρχαιογνωσίας

ΑΔΡΕΣ ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Του Δημητρίου Γ. Κουτρούμπα τ. Γεν. Επιθεωρητή της Μ.Ε.

Στο προηγούμενο σχετικό σημείωμά μας ασχοληθήκαμε αδρομερώς με τις ρίζες τις φυλής μας. Είπαμε λίγα πράγματα για τους Ίωνες και τους Αχαιούς. Οι τελευταίοι ήταν εκείνοι που με αρχηγούς τους Πελοποννησίους βασιλιάδες Αγαμέμνονα και Μενέλαο, απογόνους του Πέλοπα και του Ατρέα και με συμπαραστάτες τους βασιλιάδες άλλων περιοχών, μεταξύ των οποίων ο συντοπίτης μας Αχιλλέας, βασιλιάς της Φθίας, ο Οδυσσεάς της Ιθάκης και πολλοί άλλοι έκαναν την εκστρατεία της Τροίας.

Μετά την περίφημη αυτή εκστρατεία, που ήταν η πρώτη φορά κατά την οποία όλοι οι Έλληνες ενωμένοι έκαναν μια κοινή προσπάθεια, παρουσιάζεται ένα κενό στην Ιστορία. Ο μεγάλος μας και παγκοσμίου φήμης ποιητής Όμηρος στις μοναδικές ραψωδίες του, την Ιλιάδα και την Οδύσσεια, εκθέτει βέβαια όλα τα σχετικά με την Πανελλήνια εκείνη εκστρατεία, τη δεκαετή πολιορκία και την Άλωση της Τροίας. Είναι όμως σχεδόν μοναδική πηγή ο Όμηρος, εκτός από τις έμμεσες πληροφορίες των αρχαιολογικών ευρημάτων, απ' όπου αντλούμε πληροφορίες για την εποχή εκείνη. Όμως, όπως λένε οι μελετητές, τα ποιήματα του Ομήρου έγιναν περί τον 8ο π.Χ. αιώνα και διέσωσαν στην πλειοψηφία τους τις εκ παραδόσεως διασωθείσες πληροφορίες για την

Τροία και τους παλαιότερους Έλληνες. Πολλά για τους αρχαίους λαούς διεσώθησαν από ιστορικούς των νεότερων χρόνων και κυρίως από τον Ηρόδοτο. Αλλά και οι μεγάλοι τραγικοί λεγόμενοι ποιητές Αισχύλος, Σοφοκλής και Ευριπίδης έχουν πολλές πληροφορίες καλυμμένες με μυθολογικό ένδυμα στις διασωθείσες τραγωδίες τους. Ακόμα και μερικοί αρχαίοι φιλόσοφοι, ο Αριστοτέλης, ο Ξενοφώντας και προπαντός ο Πλάτων (427-348 π.Χ.), διέσωσαν αρκετά στοιχεία. Παρ' όλα αυτά για το κύμα της τελευταίας ελληνικής φυλής, που πλημμύρισε και κατά μεγάλο ποσοστό κατέκτησε τον Ελλαδικό χώρο της Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Κεντρικής Στερεάς, Πελοποννήσου και πολλών νήσων, για τους Δωριείς δηλαδή, δεν υπάρχουν και πολλές

πληροφορίες. Προσδιορίζεται χρονικά η λεγομένη «Κάθοδος των Δωριέων» περί των 1100 π.Χ.

Από την εποχή λοιπόν αυτή και μέχρι την προκλασσική και κλασσική περίοδο (1100 μέχρι 600 π.Χ. περίπου) υπάρχει στην ιστορία μας ένα κενό, όπως αναφέραμε παραπάνω.

Τί ακριβώς συνέβη; Οι κατερχόμενοι Δωριείς δεν βρήκαν πουθενά αντίσταση; Τι πολιτισμό συνέστησαν και πως έγιναν δεκτοί από τους παλιότερους κατοίκους; Δεν μας είναι γνωστά πολλά πράγματα, γιατί δεν άφησαν και κάποια σημαντικά γραπτά.

Βέβαια κατά τον περασμένο αιώνα η Αρχαιολογική σκαπάνη έφερε στο φως διάφορα στοιχεία, όπως ερείπια ναών Δωρικού

(Συνέχεια στη σελ. 3)

ΛΟΓΙΑ ΑΝΑΓΓΕΙΑΙΑ

Ειδήσεις - Σχόλια - Επικοινωνία

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Τ.Σ. κ. Γ. ΜΟΣΧΟΣ Χρηματοδοτεί την εφημερίδα

Ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΣΧΟΣ στηρίζει το Σύλλογο με όποιον τρόπο μπορεί. Τα 450 € που προσφέρει και φαίνονται στις συνδρομές τα διέθεσε για την έκδοση και αποστολή του παρόντος τεύχους της εφημερίδας.

Τον ευχαριστούμε και του ευχόμαστε πάντα να έχει τη δύναμη να προσφέρει.

Η «ΚΑΪΤΣΑ» ΦΤΑΝΕΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ;

Μερικοί από τα μέλη και τους φίλους συνδρομητές μας στέλνουν μηνύματα πως δεν λαμβάνουν την εφημερίδα.

Αγαπητοί συνδρομητές, αγαπητά μέλη, εφημερίδες στέλνουμε σε όλους τους συγχωριανούς, σε όλους τους φίλους συνδρομητές, σε όλους τους φορείς που έχουν σχέση με το χωριό και το Σύλλογο, φτάνει να διαθέτουμε τη διεύθυνσή σας. Αν οι εφημερίδες δεν φτάνουν στα χέρια σας, να είστε σίγουροι πως δεν οφείλεται στη διάθεσή μας.

Για τυχούσες παραλείψεις, που δεν έχουν πέσει στην αντίληψή μας και προκειμένου να λαμβάνει όποιος επιθυμεί την «ΚΑΪΤΣΑ», επικοινωνήστε μαζί μας στα παρακάτω τηλέφωνα για να επιβεβαιώσουμε τα στοιχεία σας:

ΕΥΔΟΚΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, πρόεδρος	6944797439
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ, αντιπρόεδρος	6948636041
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ, γραμματέας	6976790012
ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΣΠΟΥΡΝΙΑΣ, ταμίας	6972688746
ΣΟΦΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ, μέλος Δ.Σ.	6942713482
ΚΑΣΣΙΑΝΗ ΣΑΜΑΡΑ, μέλος Δ.Σ.	210-2383183
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΙΣΚΑΝΑΚΗ, μέλος Δ.Σ.	210-8614806

Σας ευχαριστούμε.

ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ Η ΥΛΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Η ποσότητα των φύλλων του παρόντος τεύχους, όπως αντιλαμβάνεστε μειώθηκε για τους λόγους που ήδη έχετε διαβάσει στην πρώτη σελίδα του παρόντος. Στόχος μας να επανέλθουμε σε τεύχος δωδεκάσελιδο.

Το ελπίζουμε και περιμένουμε τη συμβολή σας. Ζητούμε συγγνώμη απ' τους αρθρογράφους που δεν στέκεται δυνατόν να δημοσιεύσουμε τις σκέψεις τους. Οψόμεθα.

ΤΙ ΓΙΝΗΚΕ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΞΥΝΙΑΔΟΣ;

Προφορικά και ανεπίσημα πληροφορηθήκαμε πως ο ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΞΥΝΙΑΔΟΣ καταργήθηκε. Γιατί κύριοι υπεύθυνοι; Τόσα χρήματα χάθηκαν;

Τόσες ανάγκες στα πλαίσια του πολιτισμού έχει ο ΔΗΜΟΣ μας και προχωράτε σε τέτοιες καταργήσεις. Τα είπαμε και άλλη φορά. Έχουμε κι άλλα να πούμε. Τ' αφήνουμε για αργότερα.

Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΝΕΙ ΚΑΛΟ

Με αφορμή δημοσίευμα του ΔΗΜΟΥ στο προηγούμενο τεύχος της «Κ» πολλοί συγχωριανοί μας, μας ρωτούν: Τί έσοδα έχει ο ΔΗΜΟΣ ΞΥΝΙΑΔΟΣ από την ΚΑΪΤΣΑ;

Τα έσοδα του ΔΗΜΟΥ υποθέτουμε προκύπτουν από Ευρωπαϊκού και Εθνικού πόρους καθώς και από πόρους των Τοπικών Διαμερισμάτων. Κάνουμε λοιπόν ανοιχτή πρόσκληση στο ΔΗΜΟ μας να μας αποστείλει προς δημοσίευση τους πόρους από τα Τοπικά Διαμερίσματα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Τ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ Κ. Δ. ΠΑΠΑΔΟΚΟΤΣΩΛΗ

Με επιστολή ο τέως πρόεδρος του Συλλόγου κ. Δ. ΠΑΠΑΔΟΚΟΤΣΩΛΗ μας ζητά να δημοσιεύσουμε αναλυτικά το ταμείο του Συλλόγου, που αφορά τις εκδηλώσεις του 2005.

Δεν το σχολιάζουμε. Όμως προσκαλούμε τον ίδιο ή όποιον επιθυμεί να λάβει γνώση του ταμείου παρουσία των μελών του Δ.Σ. και της Ελεγκτικής Επιτροπής. Τα τηλέφωνα όλων των μελών του Δ.Σ. στη διάθεσή σας.

ΤΟ Δ.Σ.

ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Αναχωρώντας ο Μέγας Αλέξανδρος για τη μεγάλη περιπέτεια της Ασίας μοίρασε όλα τα χρήματα και κτήματά του στους φίλους του.

Τότε κάποιος τον ρώτησε.

- «Σεαυτώ δε βασιλεύ, τί κταλείπεις;»
- «Τας ελπίδας!» απάντησε ο Μέγας στρατηλάτης.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Να 'ξερα περδικούλα μου

- Να 'ξερα περδικούλα μου το βράδυ που νυχτώνεις βρέχει ο Θεός δεν βρέχεσαι; χιονίζει δεν παγώνεις;
- Ροβόλα περδικούλα μου κάτω να ξεχειμάσεις να 'σου χω κόντιτο να φας κρεβάτι να πλαγιάσεις
- Κρεβάτι έχω τα έλατα και μόσκο το χορτάρι
- Έχω την πούλια συντροφιά, τ' άστρι και το φεγγάρι.

Η ΘΕΙΑ ΤΣΙΒΟΥΛΑ (Παρασκευή Αποστολοπούλου) και δυο καθηγητές του ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Με αφορμή το δημοτικό τραγούδι, που μας παρέθεσε στο προηγούμενο τεύχος η αγαπητή θεια ΤΣΙΒΟΥΛΑ με τίτλο «Ο ΓΙΑΝΝΗΣ Ο ΑΡΜΕΝΟΪΑΝΝΟΣ», που ... έσπερνε και ξέσπερνε τρία Κοιλιά σιτάρι... ο έγκριτος και εκλεκτός παιδαγωγός και καθηγητής του ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ κ. ΗΛΙΑΣ ΜΑΤΣΑΓΓΟΥΡΑΣ, που είναι αναγνώστης της «ΚΑΪΤΣΑΣ» μας προέτρεψε να μάθουμε απ' τη θεια ΤΣΙΒΟΥΛΑ την ποσότητα του «Κοιλού» που αναφέρεται στο τραγούδι. Διότι, όπως χαρακτηριστικά είπε, το τραγούδι είχε παράδοση πριν την έννοια του σημερινού κιλού (ίσως πριν την οκά).

Καλά πληροφορημένη η ΚΑΪΤΣΙΩΤΙΣΣΑ καλή μας ΤΣΙΒΟΥΛΑ, μας απάντησε.

- Το κοιλό εκείνο, παιδί μου, ήταν ένα δοχείο πιο μεγάλο απ' το γκαζοτενεκέ που ήταν στρογγυλό και χώραγε 20 (είκοσι) οκάδες. Αλλιώς εμείς το λέγαμε «βιδούρα».

Η απάντηση έφτασε αμέσως στον κ. ΜΑΤΣΑΓΓΟΥΡΑ παρουσία του επίσης έγκριτου και εκλεκτού γλωσσολόγου καθηγητή τους ΠΑΝΕ-

ΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΝΑΚΑ.

- Βεδούρα λέγεται, απάντησε ο ερευνητής Γλωσσολόγος, ο Εκ ΛΑΡΙΣΣΗΣ προερχόμενος. Κι αυτό το κοιλό, που δεν ξέρω ακριβώς πόσες οκάδες είναι, η κυρά ΤΣΙΒΟΥΛΑ θα ξέρει καλύτερα, γράφεται με όμικρον γιώτα (κοιλό) από το κοίλον του σχήματος.

Άρα

Κοιλό: η Βεδούρα των είκοσι οκάδων.

Η επιβεβαίωση ήρθε και από λεξικό της Ακαδημίας Αθηνών, μέσω του κ. ΝΑΚΑ.

- Θεια ΤΣΙΒΟΥΛΑ, κ.κ. ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ σας ευχαριστούμε για το μάθημα.

«Γηράσκουμε αεί διδασκόμενοι».

ΕΤΣΙ ΑΝΤΕΞΕ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

Αχιλλείος πέρανα...

Η φτέρνα του ποδιού του Αχιλλέα απ' όπου τον κρατούσε η μητέρα του, η Θέτιδα, όταν τον βουτούσε στα νερά της Στύγας, για να τον κάνει αθάνατο. Η φτέρνα δεν βουτηχτηκε στο νερό. Λέγεται σήμερα για έναν τρωτό, ένα αδύνατο σημείο πράγματος, συνόλου ή ανθρώπου που κατά τα άλλα είναι πολύ ισχυρός.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Αλλοιά στον καλομάητο, όσο να κακομάθει.
- Ο καιρός πουλά τα ξύλα κι η ακρίβεια τ' αγοράζει.
- Γνέματα ανακατωμένα, κακοϋφαντα πανιά.
- Ο φίλος σε μια ώρα κοστίζει μία χώρα.

ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΕΣ - ΦΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΡΑΣΕΙΣ

- Χορεύει καλά; Μπάσαα. Ίσια, ίσια σειώτι: Ίσια ίσια κουνιέται.
- Μπήκαν μέσα τα βιτούλια... Τα κατσίκια ενός έτους περίπου.
- Τόριξε στο γκρέκι: Τόριξε στο ραχάτι, στην ανάπαυση.

Ε. Οικονόμου

ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΚΑΙ ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΑΚΡΥΡΡΑΧΗ - ΚΑΪΤΣΑ ΚΑΙ ΚΑΪΤΣΙΩΤΕΣ

ΣΠΟΥΔΕΣ - ΠΤΥΧΙΑ

✍ Η ΑΡΙΑΔΝΗ ΜΠΟΥΛΟΥΖΟΥ του Δημητρίου, πήρε το πτυχίο του τμήματος ΙΣΤΟΡΙΑΣ και ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ της ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ του ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. Συγχαρητήρια Αριάδνη και καλή σταδιοδρομία.

✍ Η ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΑΡΓΥΡΗ του Ιωάννη, πήρε το πτυχίο της ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ του ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ. Παρασκευή συγχαρητήρια και καλές και επιτυχημένες εργασίες.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

✍ Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΔΗΜ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑ, σύζυγος Ιωάννη Χριστοπούλου εξελέγη ομόφωνα ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ καθηγήτρια στο ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ.

Συγχαρητήρια Κα ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑ και σύντομα αναπληρώτρια και καθηγήτρια θέσης.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ - ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ - ΓΑΜΟΙ

✦ Ο Βασίλειος Αργύρης του Ιωάννη και η Στυλιανή Φωτοπούλου απέκτησαν την 1η Οκτωβρίου 2006 αγοράκι. Να σας ζήσει παιδιά και νάστε καλά να το χαίρεστε.

ΟΜΒΡΙΑΚΗ ΚΑΙ ΟΜΒΡΙΑΚΙΤΕΣ

- ✦ Στις 5-10-05 πέθανε η Τσακατάρα Γεωργία του Ιωάννη 84 ετών. Καλή ανάπαυση.
- ✦ Στις 19-11-05 πέθανε ο Τσιμάς Γεώργιος του Αθανασίου 71 ετών. Αιωνία η μνήμη.

ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΚΑΙ ΔΕΡΕΛΙΩΤΕΣ

✦ Ο Γκελπενής Βασίλειος και η Γκελπενή Μαρία βάπτισαν την κόρη τους στις 23-10-5 στην ενορία Αγ. Κων/νου & Ελένης. Το όνομα αυτής Ευτυχιά. Να ζήσει.

✦ Στις 16-10-05 πέθανε η Τσιτσιρίγκου Μαρία του Δημητρίου 72 ετών. Καλή ανάπαυση.

✦ Στις 11-12-05 πέθανε ο Μπαρμπάτσος Βασίλειος του Δημητρίου 87 ετών. Αιωνία του η μνήμη.

✦ Στις 12-12-05 πέθανε ο Ζαγαζίκης Νικόλαος του Γεωργίου 58 ετών. Καλή ανάπαυση.

ΚΟΡΟΜΗΛΙΑ - ΚΟΡΟΜΗΛΙΩΤΕΣ

✦ Στις 2-10-05 πέθανε η Σβεντζούρη Αγγελική του Βασιλείου 81 ετών. Αιωνία η μνήμη.

ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΑΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΕΣ

✦ Στις 18-9-05 ο Γώγουλας Δημήτριος και η Γώγουλα Ασπασία βάπτισαν το γιο τους στην ενορία Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Το όνομα αυτού Ιωάννης. Καλή φώτιση.

ΞΥΝΙΑΔΑ ΚΑΙ ΞΥΝΙΑΔΙΤΕΣ

✦ Στις 9-10-05 βαπτίσθηκε στην Ιερά Μονή Ελεούσας Ξυνιάδας ο Δαλακώνης Ιωάννης, γιος του Δημητρίου και της Αικατερίνης. Καλή φώτιση.

✦ Στις 4-12-05 βαπτίσθηκε στην Ιερά Μονή Ελεούσας η Ζαμάνη Χρυσούλα, κόρη του Κων/νου και της Βασιλικής. Να ζήσει και καλή φώτιση.

✦ Στις 27-10-05 απεβίωσε η Γκουζίνη Λεμονιά του Δημητρίου 75 ετών. Αιωνία η μνήμη της.

ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΙ ΑΓΙΩΡΓΙΤΕΣ

- Στις 13-10-05 πέθανε η Καρκάνη Δήμητρα του Κων/νου 70 ετών. Καλή ανάπαυση.

ΥΓΕΙΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΨΕΜΑ ΣΤΟΝ ΑΡΡΩΣΤΟ ΜΕ ΚΑΡΚΙΝΟ (ΙΑΤΡΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ)

Γράφει και επιμελείται η ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

Γ. ΙΑΤΡΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ

α) Αίσθηση και Ψευδαίσθηση

Όπως προαναφέραμε, η νοσηλεία είναι «διαπροσωπική σχέση και συνεργασία» και προϋποθέτει την αγάπη στην τελειότερα της έκφραση και στην ολόψυχη συμμετοχή στον πόνο του αρρώστου.

Την ομιλία του ιατρού, για την ανακρίβεια ενός τόσο σοβαρού θέματος, πρέπει να διακρίνει η λεπτότητα, η ευγένεια και η χάρη.

Ο άρρωστος με καρκίνο δεν πρέπει να ζει με ψευδαισθήσεις και φρούδες ελπίδες. Ήδη, από την εκδήλωση της νόσου φορτίζεται με υπερένταση, σωματική και ψυχική κούραση, έχει συχνές εναλλαγές δυσφορίας και άγχους, θέλει να μάθει την αλήθεια, για να εξασφαλίσει την ψυχική του ισορροπία.

Κατά τον Streeze Douglas «η ακρόαση του άλλου, σε μία στιγμή αυτοεκφράσεως, αυτοσυγκεντρώσεως και εξωτερικεύσεως αποτελεί την μεγαλύτερη υπηρεσία, την οποία μπορεί να προσφέρει ένας άνθρωπος στον άλλο».

Η καλή ομιλία του ιατρού δημιουργεί ευνοϊκές προϋποθέσεις μίας διαπροσωπικής ατμόσφαιρας μέσα στην οποία ο άνθρωπος - άρρωστος μπορεί να πληροφορηθεί το πρόβλημα του.

Η παρουσία του σύγχρονου ιατρού, σε σχέση με τον πάσχοντα από καρκίνο, είναι το σημαντικότερο γεγονός της ζωής του, αφού ανάλαβε αυτή την παρακολούθηση της προσφοράς, που βλέπει με αγάπη το θαύμα της ζωής και με πόνο το μυστήριο του θανάτου.

Ο άρρωστος έχει ουσιαστική ψυχολογική ανάγκη για επικοινωνία με τον θεράποντα ιατρό.

Η έλλειψη της προκαλεί σοβαρότατα προβλήματα και κλονίζει την ψυχική του υγεία.

Ζητά με αγωνία να του εμπιστευθεί τους φόβους, τις ανησυχίες, τον πόνο, την αγωνία του. Θέλει την αλήθεια και όχι το ψέμα. Έχει άμεση ανάγκη πολύτιμης ψυχολογικής υποστήριξης.

Υπεράνω πάντων προβάλλει πάντοτε η διαπροσωπική σχέση και επαφή ιατρού και ασθενή, που καθορίζει την λύση του προβλήματος της υγείας, εφ' όσον συνεχίζεται η ζωή.

β) Αλήθεια και λύτρωση

Η εποχή μας έχει μεγάλη δίψα για ανθρώπινη επαφή και επικοινωνία. Ναι, ας μη μας φαίνεται παράξενο, ότι μέσα σε εκατομμύρια συνανθρώπους γύρω μας, η μοναξιά είναι μόνιμος σύντροφος μας. Μέσα απ' αυτήν ξεπηδάει η υπαρξιακή αγωνία.

Ο κόσμος, είναι κόσμος αντιθέσεων, που δεν έχει κανένα ιδιαίτερο νόημα. Αυτή είναι, με δύο λόγια, η κοσμοθεωρία των ανθρώπων, που έχουν χάσει την

πίστη τους στις αξίες και κυρίως στην υψίστη αξία, που λέγεται Τριαδικός Θεός, που αιτιολογεί την ύπαρξη του ανθρώπου.

Η αλήθεια είναι πολύπλευρη. Ολόκληρη η ζωή του ανθρώπου είναι μία συνεχιζόμενη αναζήτηση της αλήθειας. Χωρίζεται σε δύο μορφές: την αλήθεια, σαν ηθική αρχή, που σχετίζεται με την ζωή, την πράξη και τις ανθρώπινες σχέσεις και την αλήθεια σαν επιδίωξη της Επιστήμης και της Φιλοσοφίας.

Η αλήθεια δεν τυφλώνει, φωτίζει την ψυχή με την φλόγα των ιδανικών, την συνείδηση με το φως της αρετής.

Είναι, λοιπόν, απαραίτητο ο άρρωστος με καρκίνο να μάθει την αλήθεια, αλλά έχει σημασία ο τρόπος γνωστοποίησής της.

Οι αρχαίοι πρόγονοι έλεγαν: «χαρακτήρ ανδρός εκ λόγου γνωρίζεται». Η ομιλία είναι καρπός της καλλιέργημένης προσωπικότητας. Η στρόφη του αρρώστου προς τον Θεό είναι μοναδικό φάρμακο.

Ο ιατρός πρέπει να διαθέσει ακάματη υπομονή και ενδιαφέρον και μετά πνευματικά φτερουγίσματα της Χριστιανικής του αγάπης να βρει χρόνο να συζητήσει, ν' ακούσει με σιωπή, να καταλάβει να ερμηνεύσει και ν' απαντήσει σ' όσα ο άρρωστος θα έχει σαν απορίες.

Διαισθάνεται ακόμα και όσα δεν θέλει ή δεν μπορεί να εκφράσει.

Όταν ο άρρωστος σοκαριστεί από την αλήθεια, πρέπει να συνεχιστεί ο ωραίος αυτός αγώνας της αγάπης, με μοναδικό αντίλλαγμα το βαθύ αίσθημα ικανοποίησης της εκτέλεσης του καθήκοντος του.

Είναι, λοιπόν, γεγονός ότι η θρησκευτική πίστη λυτρώνει τον άρρωστο ολοκληρωτικά.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

1. Μην καπνίζετε
2. Μην κάνετε κατάχρηση οινοπνευματωδών ποτών
3. Αποφεύγετε την υπερβολική έκθεση στον ήλιο
4. Ακολουθείτε τις οδηγίες υγιεινής και ασφάλειας
5. Τρώτε συχνότερα φρούτα, λαχανικά και τροφές μεγάλης περιεκτικότητας σε ίνες.
6. Αποφεύγετε την παχυσαρκία και περιορίστε τις τροφές που είναι πλούσιες σε λιπαρά.
7. Επισκεφθείτε το γιατρό σας αν παρατηρήσετε αφύσικη αιμορραγία ή ογκίδιο ή αλλαγή στο μέγεθος και το χρώμα σε ελιά του δέρματος.
8. Επισκεφθείτε το γιατρό σας αν έχετε επίμονα ενοχλήματα, όπως παρατεταμένο βήχα ή βραχνάδα φωνής ή αν παρατηρήσετε αλλαγές στις κενώσεις του εντέρου ή αδικαιολόγητο αδυνάτισμα.
9. Κάνετε τεστ Παπανικολάου για τον έλεγχο της μήτρας.
10. Εξετάζετε συχνά τους μαστούς σας και - αν είναι δυνατόν - κάνετε περιοδικά μαστογραφία, ιδιαίτερα μετά την ηλικία των 50 ετών.

ΑΔΡΕΣ ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

ρυθμού και αγγεία γεωμετρικά, από τα οποία και η εποχή ονομάστηκε Γεωμετρική και τα οποία είχαν χαραγμένα ή ζωγραφισμένα γεωμετρικά σχήματα. Λίγο παλιότερα η εποχή ονομαζόταν «σκοτεινός αιώνας» για την έλλειψη πληροφοριών. Βάσει των πληροφοριών περί των Δωριέων, τις οποίες διέσωσε ο Πλάτων στα γραπτά που μας άφησε, και κυρίως στους «Νόμους», οι Δωριείς αποκαλούνται και Ηρακλείδες, θεωρούμενοι απόγονοι του Ηρακλέους. Στο βιβλίο λοιπόν των «Νόμων» του

Πλάτωνος, με το οποίο ασχολούμαι κατά το διάστημα αυτό, αναφέρεται ότι οι Δωριείς πορευόμενοι μέσω Θεσσαλίας έκαναν ένα σταθμό στην περιοχή μεταξύ Αιτωλοακαρνανίας και Φωκίδας, όπου σήμερα καλείται Δωρίδα. Απ' εκεί και μέσω Αντιρρίου - Ρίου κατέβηκαν στην Πελοπόννησο. Κατόπιν συμφωνίας που συνήψαν αναμεταξύ τους, αφού είχαν υποτάξει τους παλιούς κατοίκους και τους μετέβαλαν σε Είλωτες, διαμοίρασαν τους τόπους της Νοτίου κυρίως Πελοποννήσου.

Στο Άργος έγινε βασιλιάς ο Τήμενος, στη

Μεσσηνία έγινε ο Κρεσφόντης και στη Λακεδαίμονα οι δυο αδελφοί και ανεψιοί των προηγούμενων ο Προκλής και ο Ευρυσθένης. Τα βασίλεια όμως του Άργους και της Μεσσηνίας, όπως αναφέρει ο Πλάτων, παρήκμασαν και διαλύθηκαν. Το βασίλειο δε της Σπάρτης λόγω της θεοσεβείας που έδειξαν και της λιτής ζωής, αλλά και της αυστηρής πειθαρχίας στο στρατό και στην κοινωνική οργάνωση διατηρήθηκε για μεγάλο χρονικό διάστημα και όταν συνεργάζονταν με τους Αρχαίους Αθηναίους δημιουργούσαν θριάμβους. Θα συνεχίσουμε όμως στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ήταν χειμώνας του 1956-1957 δεν θυμάμαι ακριβώς

Κώστας Ιωάννου Αντωνούλας

Είμαστε μαθητές στο οκτατάξιο Γυμνάσιο Δομοκού. Μαζί με τον ξάδελφό μου το Νίκο Καραϊσκό νοικιάζαμε δωμάτιο στο σπήτι του μακαρίτη μπάρμπα ΨΩΜΑ κοντά στο Γυμνάσιο. Ο μπάρμπα ΨΩΜΑΣ ήταν σταθμάρχης των λεωφορείων που έφευγαν από το Δομοκό για διάφορες κατευθύνσεις (χωριά ή Λαμία).

Προς το τέλος μιας χειμωνιάτικης βδομάδας το χιόνι ξεπέρασε το ένα μέτρο και συνέχισε να χιονίζει. Οι νιφάδες που έπεφταν έμοιαζαν με μπαλώματα. Έτσι έλεγαν τις μεγάλες νιφάδες χιονιού.

Αυτή η κατάσταση είχε σαν αποτέλεσμα να μην κυκλοφορεί κανένα λεωφορείο και όλοι οι μαθητές να μένουμε χωρίς το βδομαδιάτικο καλάθι που μας έστελναν οι γονείς μας για να περάσουμε.

Το βδομαδιάτικο καλάθι εκείνη την εποχή περιείχε: αλλαξιές ρούχων, ψωμί, αυγά, τραχανά, χυλοπίτες, κάπου κάπου κοτόπουλο, φασόλια, φακές, τοματοπελτέ, λουκάνικα, λίπα και κανένα κρεμμύδι ξερό. Χρήματα δεν είχε ολόένα γιατί απλά οι γονείς μας δεν είχαν για να μας στείλουν. Μ' αυτά τα τρόφιμα περνάγαμε τη βδομάδα. Μαγειρική κάναμε εναλλάξ με επιτυχία ή έτσι πιστεύαμε. Πάντως το στομάχι το γεμίζαμε.

Ο αποκλεισμός του Δομοκού ήταν ολοσχερής. Τα Σχολεία κλειστά για δυο βδομάδες. Μερικοί από τους μαθητές πήγαιναν και έτρωγαν στο εστιατόριο του Φοραδούλα. Ήταν μάλλον σε καλύτερη οικονομική κατάσταση. Η συντριπτική πλειοψηφία των μαθητών μοίραζε στην κυριολεξία το ψωμί και ότι άλλο μας είχε απομείνει.

Μπροστά στον κίνδυνο να μείνουμε νησιτικοί αποφασίσαμε να πάμε στο χωριό. Ο μόνος σίγουρος δρόμος για να φτάσουμε στο σιδηροδρομικό σταθμό της Σκάρμιτσας ήταν το ρέμα κάτω από το «Μαναβάκου» και πίσω από τη σημερινή Οικονομική Εφορία. Έτσι λοιπόν ξεκινήσαμε την περιπέτεια.

Κατηφορίσαμε ανοίγοντας σιγά - σιγά δρόμο μέχρι το ρέμα. Όταν φτάσαμε εκεί διαπιστώσαμε ότι το ρέμα είχε τρεχούμενο νερό και ότι αυτό θα ήταν και ο δρόμος μας μέχρι τη Σκάρμιτσα. Μέχρι το ρέμα δεν έφτασα μόνο με το Νίκο. Είμασταν καμιά δεκαριά παιδιά, γιατί μόνοι μας θα ήταν δύσκολο μέχρι εξοντωτικό να φτάσουμε ως εκεί, αφού η απόσταση των 500-600 μέτρων (μέχρι το ρέμα) μας πήρε ένα δίωρο περίπου.

Πήραμε λοιπόν την κατεύθυνση του νερού και τσαλαβουτώντας πότε πότε στο νερό αρχίσαμε τη δική μας μικρή Οδύσσεια. Το

νερό ήταν μπουζί και τα γύρω κλαδιά κάθε τόσο, μας φιλοδωρούσαν με μπάλες χιονιού. Μπάλες χιονιού που έπεφταν στα κεφάλια μας και από εκεί στο σβέρκο μας.

Ο Νίκος από κάποιο σημείο και μετά αποφάσισε να γυρίσει πίσω στο σπίτι μας. Εμείς οι άλλοι προχωρήσαμε στο ρέμα, δίνοντας κουράγιο ο ένας στον άλλο. Δεν σταματούσαμε γιατί αυτό ήταν επικίνδυνο δεδομένου ότι είμαστε μούσκεμα ως το κόκαλο.

Από κάποιο σημείο της διαδρομής ο πρώτος είδε τις γραμμές του τρένου και άρχισε να φωνάζει ότι φτάσαμε. Το κουράγιο μας διπλασιάστηκε. Το τρένο ήταν το μόνο συγκοινωνιακό μέσο που λειτουργούσε. Το τι επικρατούσε στην υπόλοιπη Ελλάδα μας ήταν εντελώς άγνωστο γιατί δεν είχαμε πληροφορίες από πουθενά.

Μέχρι να φτάσουμε στις γραμμές του τρένου πρέπει να περπατήσαμε κοντά 4ωρο περίπου. Τώρα βρισκόμαστε στις γραμμές του τρένου και προχωράμε σιγά - σιγά προς το Σ.Σταθμό της Σκάρμιτσας. Άλλημια ώρα περίπου γιατί το χιόνι είναι πολύ.

Φτάνουμε στο σταθμό ο Σταθμάρχης και ο κλειδούχος πατέρας του ενός από τους δυο αδελφικούς μου φίλους και κουμπάρος μακαρίτης Σακελλαρίου Γιώργος έτριβαν τα μάτια τους αντικρίζοντας καμιά δεκαριά παιδιά. Η έκπληξή τους ήταν μεγάλη για την αποκοτιά μας.

Αμέσως μας έβαλαν μέσα στο μικρό σταθμό και γέμισαν τη μαντεμνία σόμπα με κοκ για να μπορέσουμε να συνέλθουμε. Είμαστε όλοι πτώματα από την κούραση. Τα δόντια μας είχαν αρχίσει να παίζουν πάνω κάτω σαν ορχήστρα.

Αφού πέρασε αρκετή ώρα και αρχίσαμε πάλι να μιλάμε ο μπάρμπα Γιώργος Σακελλαρίου πήγε σπίτι του και μας έφερε μπόλικο ψωμί και τυρί. Η πείνα μας ήταν τέτοια που σε λίγο χρόνο αυτά εξαφανίστηκαν.

Η σόμπα εκκείνη στο φουλ και τα τοιχώματά της ήταν κατακόκκινα. Τα τζάμια της αίθουσας που καθόμασταν έγιναν θολά από το νερό που είχαν τα ρούχα μας. Τα πανοφόρια, κάλτσες και παπούτσια τα είχαμε βάλει γύρω από τη σόμπα για να στεγνώσουν, αφού πρώτα τα στύψαμε. Τα άλλα μας ρούχα στεγνώσαν πάνω μας.

Κάποια ώρα ο Σταθμάρχης μας είπε ότι το τρένο, η «πόστα» θα έρχονταν με καθυστέρηση δυο ωρών. Είχε ήδη σουρουπώσει μέχρι να έρθει το τρένο και εμείς είχαμε στεγνώσει και ανακτήσει τις δυνάμεις μας.

Όταν έφτασε τελικά η «πόστα», αγκομάχοντας νύχτωσε. Στο τρένο ανεβήκαμε τέσσερα παιδιά με μένα και σιγά, σιγά, η «πόστα» άρχισε να ανηφορίζει για τις ΑΓΓΕΙΕΣ. τον προορισμό μου.

Δε θυμάμαι αν βγάλαμε εισιτήριο ή είμαστε όλοι λαθρεπιβάτες. Δεν θυμάμαι να κάναμε τέτοια κίνηση μπροστά στο ταμείο του Σταθμού. Το πιθανότερο είναι να μην είμαστε λαθρεπιβάτες αλλά να προηγήθηκε συνεννόηση του Σταθμάρχη με το ελεγκτή του τρένου. Δε θυμάμαι.

Η διαδρομή από το Σ.Σ. Σκάρμιτσας μέχρι το Σ.Σ. Αγγειών μου φάνηκε τότε ατέλειωτη γιατί η «πόστα» κινούνταν σιγά, σιγά λόγω του όγκου του χιονιού που είχε μπροστά της.

Νύχτα έφτασα μόνος μου στο δικό μας σταθμό.

Κατέβηκα από το τρένο και έπεσα πάνω σε δικούς μου ανθρώπους. Θεμιστοκλής Καρπούζας, Νίκος Αργύρης, Αντώνης Οικονόμου και Σαμαράς Ηλίας. Ήταν όλοι τους έκπληκτοι με την εκεί νυχτιάτικη παρουσία μου. Με ρώτησαν τι γύρευα τέτοια ώρα στο σταθμό. Όταν έφυγε το τρένο με πήραν μέσα στην αίθουσα όπου η μαντεμνία σόμπα σκόρπιζε απλόχερα τη ζεστασιά της. Η ζέστη με χαλάρωσε και με συνέφερε γιατί μέσα στο τρένο η ζέστη δεν ήταν και ότι καλύτερο. Στην απόλυτη χαλάρωσή μου βοήθησε και το γεγονός ότι ήμουν ανάμεσα σε δικούς μου ανθρώπους. Ανθρώπους που σεβόμουν και σεβόμαι και που ήξερα ότι με αγαπούσαν. Ήμουν τότε 13-14 χρόνων παιδί.

Τους είπα ότι το χιόνι στο Δομοκό ήταν πάνω από ένα μέτρο, ότι αποκλειστήκαμε και ότι το Γυμνάσιο έκλεισε για δυο εβδομάδες. Τους εξήγησα ότι τα τρόφιμά μας τελείωσαν και έτσι έκανα την κουτουράδα να έρθω μόνος μου στο χωριό.

Ήρθα για να πάω στο χωριό και να ειδοποιήσω τους γονείς μου και τους μπάρμπα και θεια μου για την κατάστασή μου.

Η κακοκαιρία ήταν και εδώ ίδια. Τα χιόνια στο ίδιο περίπου ύψος και ο δρόμος για το χωριό απεργπάτητος.

Εκείνοι αποφασίσανε ότι στο χωριό θα πήγαινα την επόμενη μέρα μαζί με κάποιον από αυτούς.

Έτσι στο ξύλινο παγκάκι της αίθουσας έστρωσαν τις χλένες τους, μου φέρνουν μαξιλάρι και ο Αντώνης Οικονόμου με σκέπασε με τη δικιά του χλένη. Πριν ξαπλώσω ο Νίκος ο Αργύρης μου έφερε και έφαγα ότι είχαν.

Νιώθω χρέος, με αυτό το σημείωμά μου, να τους ευχαριστήσω από την καρδιά μου και δημόσια. Το σεβασμό μου τον έχουν πάντα.

Ο ΚΟΥΜΑΡΟΣ

Γράφει ο Νίκος Καραϊσκος

Σ' εξέλιξη βρίσκεται το θέμα μας «ΚΟΥΜΑΡΟΣ» και ήδη η Επιτροπή αποπερατισμού είχε συζητήσει σε συνεδρίαση για τις 8 Νοεμβρίου 2005.

Λόγω «ασθενείας» του Προέδρου της «Κοινωνίας Αστικού Δικαίου Διοίκησης και Διαχείρισης του Δάσους Αγόριανης» κ. Μπίθα, κατά την παραπάνω ημερομηνία μετά από προφορικό αίτημα με εκπρόσωπό του, αναβλήθηκε η συνεδρίαση της Επιτροπής και ορίστηκε νέα συνεδρίαση για τις 15 Νοεμβρίου 2005.

Αλλά και στη συνεδρίαση αυτή

ζητήθηκε εγγράφως από τον κ., Μπίθα νέα αναβολή και για ένα μήνα, ώστε να έχει το χρόνο να «ενημερωθεί» πολύ καλά επί του θέματος, παρά του ότι από την αρχική συνεδρίαση της Επιτροπής στις 3 Δεκεμβρίου 2004 είχε περάσει σχεδόν ένας χρόνος. Και στη συνεδρίαση αυτή αποφασίστηκε πάλι αναβολή και ορίστηκε νέα συνεδρίαση της Επιτροπής για τις 19 Δεκεμβρίου 2005.

Στο διάστημα αυτό έγιναν εκλογές στην «Κοινωνία κλπ. Αγόριανης» και εκλέχτηκε νέα διοίκηση η οποία με το

δικηγόρο της παρουσιάστηκε στην Επιτροπή στις 19/12 και ζήτησε νέα αναβολή ώστε να έχουν το χρόνο να «ενημερωθούν» πλήρως επί του θέματος.

Και πάλι για Τρίτη φορά η Επιτροπή με κατανόηση δέχτηκε το αίτημα και αποφάσισε αναβολή της συνεδρίασης και ορίστηκε η νέα συνεδρίαση της να γίνει στις 6 Φεβρουαρίου 2006.

Θέλω να πιστεύω ότι όλοι μας οι εμπλεκόμενοι, απολύτως υγιείς ψυχής τε, πνεύματι και σώματι και πλήρως ενημερωμένοι, χωρίς να προκύψει

κάτι το καινούριο, θα παρευρεθούμε στη νέα συνεδρίαση της Επιτροπής Αποπερατισμού, ώστε, με την προσκόμιση όλων των στοιχείων από την κάθε πλευρά, να διαπιστωθεί η αλήθεια της υπόθεσης και να ευρεθεί και γύρω από το λεγόμενο «διοικησιακό ζήτημα Αγόριανης» (που ανέκυψε τώρα τελευταία) η τίμια και δίκαιη λύση για την οποία όλοι ενδιαφέρεστε (και πιστεύω με ειλικρίνεια και όχι μόνο δημοσιογραφικά και ρητορικά) προς όφελος και των δυο χωριών.

Ιανουάριος 2006